

Formanden (Sofus Høgsbro): Justitsministeren er forhindret i at være til Stede, men Indenrigsministeren har paa hans Vegne lovet at ville deltage i Forhandlingen om Sagen.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds): Dette Lovforslag egner sig jo bedst til at behandles i et Udvalg. Jeg skal derfor ikke komme ind paa Lovforslagets Enteligheder, men der er dog nogle Bemærkninger, jeg maa gøre ved dette Lovforslags første Behandling angaaende de to sidst omhandlede Embeder i Lovforslaget. Kontorholdsvederlaget for disse to Embeder, der blev fastsat ved Loven af 13de April 1894, skulde efter den sædvanlige Regel, da 5 Aar endnu ikke ere forløbne, ikke have været forelagte til Revision i Aar. Det er jo den almindelige Regel, at naar et Embedes Kontorholdsvederlag bliver forlangt revideret, inden de 5 Aar ere udløbne, maa der være sket et eller andet, som særlig begrunder det. Jeg kan nu ikke se, at der er sket noget særligt ved disse to Embeder, nemlig Embedet som Byttskriver i Svendborg samt Herredsskriver i Sunds- og Gudme Herreder, og Embedet som Byfoged samt By- og Raadstueskriver i Aalborg. Jeg skal ikke nærmere omtale Byttskriverembedet i Svendborg, da det er et meget lille Beløb, der forlanges, og som jo kan være Genstand for Forhandling i Udvalget, men jeg vilde gerne sige nogle Ord angaaende Embedet som Byfoged samt By- og Raadstueskriver i Aalborg. Der er ikke sket andet, end hvad man kan sige ogsaa kan ske andre Steder, nemlig at der er kommet en ny Byfoged. Det er ikke noget særligt, og det at Byen er i stærk Udvikling, er jo ogsaa noget, der kan ske med andre Byer. Dette kan jeg for mit Vedkommende ikke andet end glæde mig over, men hvad der her forlanges, er en Tredjedel mere end det nuværende Kontorholdsvederlag, som jo blev fastsat ved den af mig nævnte Lov af 13de April 1894 til 3,850 Kr. Vedkommende Retstbetjent har andraget om, at der maa blive tilstaaet ham et Beløb af 6,000 Kr., og dette er anbefalet af vedkommende Amtmand. Ser man nu paa de forskellige Sager, vil det straks være iøjnefaldende, at det største Antal Sager er Politisager. Saaledes ophjæses det i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Politisagerne i 1895 beløb sig til 1,242, og at de i det første Halvaar af 1896 endog gik op til 782, hvoraf 603 vare offentlige Politisager, 66 private Politisager. Nu sker det jo undertiden, at det kan skyldes en

alt for stor Tver fra Embedsmandens Side, at han faar mange Politisager. Jeg tør ikke sige, at Forholdet er saaledes her, det kan jo ogsaa skyldes Forseelser fra Befolkningens Side, og at denne er mere urolig deroppe end andre Steder, skønt jeg ikke tror, det er Tilfældet. Men det skal jeg nu lade staa hen. Regeringen har gennemgaaet dette Andragende og fundet, at det, der var forlangt, altsaa en Forøgelse af 2,150 Kr., var for højt; den er derfor gaaet en Middevej og har foreslaaet, at Kontorholdsvederlaget til dette Embede forøges med 1,200 Kr., altsaa, som jeg før sagde, en Tredjedel mere end det nuværende. Jeg tror nok, Ministeriet har gjort rigtigt i at foreslaa denne Reduktion. Jeg vil gerne indrømme, at Lønningerne til Personalet ere for smaa, og at det ogsaa er muligt, at man paa Grund af Byens meget store Udvikling, ikke mindst i de senere Aar, bliver nødt til at give Lønningstillæg til Personalet, eller at der bliver ansat en Skriver eller Fuldmægtig mere, og det kunne vi jo forhandle om i Udvalget. Men der er en anden Bemærkning, jeg finder særlig Anledning til at gøre, og det er, at det i Bemærkningerne til Lovforslaget anføres, at Kontorholdsvederlaget til Embedet i Aarhus er 7,340 Kr., og at alle Sagerne der i 1895 udgjorde 4801, medens Kontorholdsvederlaget i Aalborg er 3,850 Kr., og at Sagernes Antal der har udgjort 4,258, altsaa kun ca. 600 Sager mindre. I denne Anledning maa jeg tillade mig at bemærke, at det i det Udvalg, som i Fjor var nedsat angaaende Ansættelse af en Straffedommer i Aarhus, og hvoraf jeg var Medlem, blev gjort gældende, at man havde været knap med Kontorholdsvederlaget ved dette Embede, hvilket jeg paa det bestemteste modsagde, idet man snarere havde været rundhaandet, og at det under Forhandlingerne angaaende dette Lovforslag ogsaa blev fremhævet, at man kunde være sikker paa, at der snart vilde fremkomme Krav paa Ansættelse af en Straffedommer i Aalborg og maaske flere andre Steder. Dette kan jeg ikke undlade at bemærke her, idet der her udtrykkeligt er godtgjort ad statistisk Vej, at der omtrent behandles lige saa mange Sager i Aalborg som i Aarhus, saa at man efter det, der er lagt til Grund for Kravet om en Straffedommer i Aarhus, ogsaa inden føje Tid vil gøre samme Krav gældende i Aalborg. Det vil jeg blot henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa. Med disse Ord skal jeg slutte disse Udtalelser med Willighed fra min Side til at forhandle om Lovforslaget.